

Dosarul nr. 3ra-774/23
2-19204900-01-3ra-25072023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – T. Avasiloaie
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Andrei Dunas în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Hytek”,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Hitek” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor,
împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 decembrie 2019, SRL „Hytek” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat anularea deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală Sud nr.417/97 din 16 aprilie 2019 despre încălcarea legislației de către SRL „Hytek”; anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.160 din 30 mai 2019, pe marginea contestației depuse împotriva Deciziei nr.417/97 din 16 aprilie 2019.

În motivarea acțiunii, reclamanta a susținut că Direcția Generală Administrare Fiscală Sud în perioada 02 aprilie 2019 – 31 mai 2019 a efectuat controlul contribuabilului SRL „Hytek”. Urmare a controlului efectuat, a emis decizia nr.417/97 din 16 aprilie 2019, vizând încălcarea legislației de către SRL „Hytek”, pe motivul încălcării legislației fiscale și a aplicat sancțiuni și obligații pecuniare.

Nefiind de acord cu decizia menționată, reclamanta a contestat-o. Iar prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.160 din 30 mai 2019, contestația a fost respinsă și menținută decizia Direcției Generale Administrare Fiscală Sud nr.417/97 din 16 aprilie 2019.

Compania reclamantă considera actele administrative menționate pasibile de a fi casate.

În acest sens, a susținut că în baza deciziei 01SE-41946/21 din 21 februarie 2019, pârâtul a efectuat controlul fiscal general al activității SRL „Hytek”.

Urmare a rezultatului verificării a fost întocmit actul nr.5-682123 din 22 martie 2019. Scopul controlului urmărea verificarea corectitudinii calculului, plenitudinea și actualitatea introducerii în buget și respectarea legislației fiscale: persoanele indicate la alin. (2) sunt obligate la achitarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 31 ianuarie 2019. În Actul de verificare se reflectă în secțiunea I - Informații generale despre întreprindere e) contabilitatea și contabilitatea fiscală.

Cu referire la art. 18 alin. (3) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, a menționat că la ziua controlului pârâtul cu certitudine a constatat că de către contribuabil este elaborată o politică contabilă în vigoare la momentul verificării, care prevede că contabilitatea întreprinderii se efectuează în conformitate cu standardele naționale ale contabilității care cuprind: politici contabile, principii, fundamente, ipoteze, reguli și practici specifice, adoptate de un subiect pentru ținerea evidenței contabile și întocmirea rapoartelor financiare. Politicile de contabilitate sunt selectate de fiecare subiect pe cont propriu și aprobate pentru fiecare perioadă de către persoana responsabilă de contabilitate și întocmirea rapoartelor financiare. În politica contabilă a întreprinderii SRL „Hytek”, în secțiunea metode (metode) de contabilitate, și anume stocurile specificate, contabilitatea stocurilor se efectuează în termeni valorici.

La capitolul VI respectarea cerințelor Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017 (legea a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019), pârâtul a reflectat că în timpul controlului a efectuat inventarierea bunurilor materiale deținute de SRL „Hytek”, în urma căreia au fost constatate surplusuri în sumă de 487710.28 lei și lipsa de 484991,09 lei.

Astfel, prin decizia nr.417/97 din 16 aprilie 2019, se atestă presupusele încălcări supra indicate a condus la concluzia în care: ... 4. În conformitate cu cerințele art. 102 alin. (8) din Codul fiscal care prevede: Suma TVA, achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate care nu sunt folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător, pe mărfurile procurate care, în procesul activității de întreprinzător, au fost sustrate sau au constituit deșeuri și perisabilități naturale peste limitele lunare stabilite de conducător, precum și pe valoarea care nu a fost supusă amortizării mijloacelor fixe casate, nu se deduce și se raportează la costurile sau cheltuielile perioadei, TVA în sumă de 96988,22 lei pentru lipsa valorilor materiale 484991,09 lei. Urmare a celor indicate, pârâtul prin decizia nr.417/97 din 16 aprilie 2019, a decis: ... IV. Să reflecte în evidența contabilă valorile materiale 487701,28 lei, depistate în cadrul inventarului. V. TVA în sumă de 96998,22 lei în lipsă de valori materiale în sumă de 484991,09 lei conform actului de inventariere a le declara la pagina 13 a Declarației privind TVA pentru 1-/03/2019 cu semnul minus.

Nu este de acord cu decizia nr.417/97 din 16 aprilie 2019, în alineatul de mai sus, cât și cu decizia nr. 160 din 30 mai 2019, ca fiind contrare procedurii prevăzute în ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012 „cu privire la aprobarea Regulamentului privind inventarierea”, și anume: ... 3. Subiectul face inventarul.: ... 8) la cererea organelor abilitate, în conformitate cu legislația.

SRL „Hytek” a reținut că nu i-a fost solicitată prin cerere în scris efectuarea inventarierii și respectiv de către conducător nu a fost emis ordinul (dispoziția) de

inventar pe baza căruia se stabilește comisia de inventariere, potrivit p. 15 din Ordinul MF RM nr. 60 din 29 mai 2012. Despre valorile inventariate, în evidența stocurilor se efectuează în expresie valorică, conform politicii contabile a întreprinderii, care urmează să fie reflectate în formele tipice aprobate prin ordinul de mai sus, și anume - UNV – 3, inventarul stocurilor de mărfuri și materiale (cost)”. Înregistrarea trebuie să fie semnată de președintele Comisiei, membrii Comisiei, persoană care gestionează bunurile și contabil. După care se întocmește procesul-verbal privind rezultatele inventarierii, în cazul în care se reflectă rezultatele inventarierii și propunerile de compensare a surplusului cu lipsuri. Pct. 84 din Ordinul MF RM nr. 60 din 29 mai 2012 prevede că, Comisia de inventariere prezintă propuneri privind posibilitatea efectuării compensării reciproce. Decizia definitivă o ia conducătorul entității în baza propunerilor prezentate. Lipsa este diferența negativă dintre cantitatea și/sau valoarea valorilor indicate în documentele primare și prezența lor reală, or cu referire la caz sunt într-o simplă concurență de opinii vizând politica contabilă a contribuabilului.

În lumina circumstanțelor numite, considera că este evident că controlul efectuat de către pârât este de o manieră tendențioasă și prin urmare actele administrative deplânse în prezenta cerere sunt unele arbitrare, or chiar și în cazul în care s-ar atesta o neconformitate în evidența contabilă, pârâtul urma să se limiteze la insistarea remedierii lor, or cu referire la caz pârâtul/ organul fiscal nu a aplicat corect legislația pertinentă cazului, nu a analizat în complexitate factorii ce au generat situația creată și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele.

Astfel, deciziile sunt incorecte, incomplete, neclare, adică sunt dubioase, fapt ce vine în contradicție cu principiul prezumției nevinovăției. Mai reține faptul că fiecare persoană învinuită, indiferent de gravitatea și caracterul învinuirii, indiferent de calitatea sa, simplu cetățean sau persoană juridică, beneficiază de prezumția nevinovăției pe tot parcursul desfășurării anchetei, potrivit art. 6 din CEDO, art. 21 din Constituție, nefiind admisibilă învinuirea unei persoane de comiterea unei fapte ilegale (după cum se invocă în deciziile deplânse), indiferent de calificarea juridică - infracțiune, contravenție, delict sau simplă abatere, atâta timp, cât învinuirea nu va fi susținută prin administrarea unor probe concludente, probe care permit formularea unor concluzii certe și univoce cu privire la existența faptei și a vinovăției făptuitorului.

Reclamanta a conchis că, o astfel de abordare generală a unei abateri de la normele Codului fiscal nedefinite în fapt, este ilegală și inadmisibilă, din punct de vedere juridic, din simplul motiv că orice faptă ilicită care se impută unei persoane trebuie să cuprindă obligatoriu o serie de elemente - latură obiectivă, latură subiectivă, elemente de timp și loc. În aceste circumstanțe, simpla enunțare în termeni generali a unor abateri de la Codul fiscal în scopul obținerii mijloacelor financiare la bugetul de stat, fără a descrie elementele obligatorii ale faptelor invocate, ne probarea acestora, urmează a fi calificată în virtutea principului nevinovăției persoanei și dreptului acesteia la un proces echitabil (art. 6 din CEDO), drept acuzații nedemonstrate, neputând constitui temei de sancționare fiscală. Totodată, relatează că decizia nr. 160 din 30 mai 2019 i-a fost comunicată la 26 iulie 2019 și prin urmare se încadrează în termenul de depunere a prezentei cereri. Solicita reclamantul anularea deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală Sud nr.417/97 din 16 aprilie 2019 despre încălcarea

legislației de către SRL „Hytek”; anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.160 din 30 mai 2019, pe marginea contestației depuse împotriva Deciziei nr. 417/97 din 16 aprilie 2019

Prin hotărârea din 03 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea de contencios administrativ înaintată de SRL „Hytek”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 iunie 2022, SRL „Hytek” a declarat apel împotriva hotărârii din 03 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Hytek” și s-a menținut hotărârea din 03 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a susținut că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă privind netemeinicia acțiunii.

Astfel, a menționat că prima instanță corect a concluzionat că în cadrul efectuării inventarierii stocurilor de mărfuri aflate la depozit, conducătorul entității nu a respectat prevederile cap.IV „Reguli generale de efectuare a inventarierii” din Ordinul nr.60 din 29 mai 2012, iar pentru efectuarea compensărilor reciproce pentru cantități egale între plusuri și lipsuri, de către conducător, care este concomitent și persoană gestionară, nu au fost prezentate explicații detaliate privind cauzele resortului bunurilor.

Totodată, prima instanță just a stabilit că, prin controlul efectuat Serviciul Fiscal de Stat corect a constatat încălcări ale prevederilor art. 18 alin.(3) lit. f) din Legea contabilității și raportării financiare, nr.287 din 15 decembrie 2017, art.8 alin.(2) lit. f), art.102 alin.(8) din Codul fiscal, prin neprezentarea documentelor confirmative privind procurarea și comercializarea bunurilor materiale stabilite ca plusuri în sumă de 487701 lei și lipsurilor în sumă de 484991 lei; încălcarea prevederilor art.102 alin.(8), art.114, art.115 alin.(1), art.187 alin.(3) din Codul fiscal și Ordinului IFPS nr.1164 din 25 octombrie 2012, prin atribuirea neîntemeiată la deducere a sumei TVA în mărime de 96998 lei, aferentă mărfurilor stabilite lipsă în cadrul inventarierii, iar, pentru încălcările admise a aplicat sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului, că hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată, concluzionând că hotărârea este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

La 26 iunie 2023, SRL „Hytek”, reprezentată de avocatul Andrei Dunas a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 10 august 2023 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cauza să fie restituită spre judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și ilegală, or instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante

pentru soluționarea cauzei, iar circumstanțele pe care instanța de judecată le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară și a fost interpretat în mod eronat legea, examinând superficial litigiul.

A susținut că instanța de apel, la examinarea apelului declarat, a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a examinat cauza dată unilateral, neobiectiv, iar întemeierea deciziei este făcută doar în baza probelor prezentate de pârât, fără a se lua în considerare întreg ansamblul de probe administrate, ceea ce a condus la aprecierea unilaterală și la o concluzie nejustificată.

Consideră că instanța de apel, nu s-a expus integral și pe deplin asupra tuturor motivelor de fapt și de drept indicate în cererea de apel, drept urmare a fost emisă o decizie incompletă și neobiectivă.

A menționat că instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

În context, a reținut că din conținutul actelor contestate se atestă lipsa motivării actelor emise de către Serviciul Fiscal de Stat, or art. 118 alin. (1) Cod administrativ, statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa, mai mult motivarea trebuie să se refere și la argumentele ce urmau a fi expuse în cadrul audierii, însă, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, intimatul nu s-a prezentat, astfel întrebările la care urma să răspundă ultimul au rămas nesoluționate, astfel sarcina probațiunii pusă pe seama pârâtului nu s-a materializat în realizarea acestui deziderat prin prezentarea probelor ce ar demonstra contrariul celor invocate de către SRL „Hytek”.

Atât instanța de fond cât și instanța de apel intenționat au ignorat să se expună asupra neconformităților din decizia nr.417/97 din 16 aprilie 2019 și decizia nr. 160 din 30 mai 2019.

La fel, consideră că instanța de apel cât și instanța de fond au apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, astfel, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța de fond era obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, fapt ignorat de instanța de fond.

Instanța de apel intenționat a ignorat și nu s-a expus nici într-un mod asupra faptului că SRL „Hytek” din motive întemeiate s-a aflat în imposibilitate de a efectua inventarierea și respectiv de către conducător nu a fost emis ordinul (dispoziția) de inventar pe baza căruia se stabilește comisia de inventariere, potrivit p. 15 din Ordinul MF RM nr. 60 din 29 mai 2012.

Nu este clară poziția instanței atunci când lipsa constituie diferența negativă dintre cantitatea și/sau valoarea valorilor indicate în documentele primare și

prezența lor reală, or cu referire la caz suntem într-o simplă concurență de opinii vizând politica contabilă a contribuabilului, drept urmare situația dată a rămas nesoluționată de instanță.

De asemenea a menționat că instanța a ignorat faptul că probele prezentate de reclamant privind controlul efectuat de către pârât constituie o manieră tendențioasă și prin urmare actele administrative deplânse în prezenta cerere sunt unele arbitrare, or chiar și în cazul în care s-ar atesta o neconformitate în evidența contabilă pârâtul urma să se limiteze la insistarea remedierii lor, or cu referire la caz pârâtul/ organul fiscal nu a aplicat corect legislația pertinentă cazului, nu a analizat în complexitate factorii ce au generat situația creată și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele, iar potrivit art. 6 din CEDO, art. 21 din Constituție, nefiind admisibilă învinuirea unei persoane de comiterea unei fapte ilegale (după cum se invocă în deciziile deplânse), indiferent de calificarea juridică - infracțiune, contravenție, delict sau simplă abatere, atâta timp, cât învinuirea nu va fi susținută prin administrarea unor probe concludente, probe care permit formularea unor concluzii certe și univoce cu privire la existența faptei și a vinovăției făptuitorului.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei a fost notificat reprezentantului SRL „Hytek” la data de 22 iunie 2023 (f.d.217 verso). Cererea de recurs nemotivată a fost depusă la 26 iunie 2023.

Copia deciziei motivate a fost notificată reprezentantului recurenteii la 17 iulie 2023 (f.d.218). Iar cererea de recurs motivată a fost depusă la 10 august 2023.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului împotriva deciziei din 20 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, SRL „Hytek” a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocatul Andrei Dunas în numele și interesele SRL „Hytek”, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să

țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocatul Andrei Dunas în numele și interesele SRL „Hytek”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de avocatul Andrei Dunas în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Hytek”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc